संवत्सरेण मासाशी पूयते नात्र संशयः । तथैवोपवसन्नाजन् स्वल्पेनापि प्रपूयते ।
क्रतुना वाऽश्वमेधेन पूयते नात्र संशयः । ये चाप्यवभृथस्नाताः केचिदेवंविधा नराः ।
ते सर्व्वे धूतपाप्मानो भवन्तीति परा श्रुतिः । ब्राह्मणार्थे हतो युद्धे मुच्यते ब्रह्महत्यया । १२४०
गवां शतसहस्रन्तु पात्रेभ्यः प्रतिपादयेत् । ब्रह्महा विप्रमुच्येत सर्व्वपापेभ्य एव च ।
कपिलानां सहस्राणि यो दद्यात्पञ्चविंशतिं । दोग्ध्रीणां स च पापेभ्यः सर्व्वेभ्यो विप्रमुच्यते ।
गोसहस्रं सवत्सानां दोग्ध्रीणां प्राणसंशये । साधुभ्यो वै दरिद्रेभ्यो दत्त्वा मुच्येत किल्बिषात् ।
शतं वै यस्तु काम्बोजान् ब्राह्मणेभ्यः प्रयच्छति । नियतेभ्यो महीपाल स च पापात्प्रमुच्यते ।
मनोरथन्तु यो दद्यादेकस्मा अपि भारत । न कीर्त्तयेत दत्त्वा यः स च पापात्प्रमुच्यते । १२४५
सुरापानं सकृत्कृत्वा योऽग्निवर्णां सुरां पिबेत् । स पावयत्यथात्मानमिह लोके परत्र च ।
मेरुप्रपातं प्रपतन् ज्वलनं वा समाविशन् । महाप्रस्थानमातिष्ठन् मुच्यते सर्व्वकिल्बिषैः ।
बृहस्पतिसवेनेष्ट्वा सुरापो ब्राह्मणः पुनः । समितिं ब्राह्मणो गच्छेदिति वै ब्रह्मणः श्रुतिः ।
भूमिप्रदानं कुर्य्याद्यः सुरां पीत्वा विमत्सरः । पुनर्न्न च पिबेद्राजन् संस्कृतः स च शुध्यति ।
गुरुतल्पी शिलां तप्तामायसीमभिसंविशेत् । अवकृत्यात्मनः शेफं प्रव्रजेदूर्द्ध्वदर्शनः । १२६०
शरीरस्य विमोक्षेण मुच्यते कर्म्मणोऽशुभात् । कर्म्मभ्यो विप्रमुच्यन्ते यताः संवत्सरं स्त्रियः ।
महाव्रतं चरेद्यस्तु दद्यात्सर्व्वस्वमेव तु । गुर्व्वर्थे वा हतो युद्धे स मुच्येत्कर्म्मणोऽशुभात् ।
अनृतेनोपवर्त्ती चेत् प्रतिरोद्धा गुरोस्तथा । उपाहृत्य प्रियं तस्मै तस्मात्पापात्प्रमुच्यते ।
अवकीर्णिनिमित्तन्तु ब्रह्महत्याव्रतं चरेत् । गोचर्म्मवासाः षण्मासांस्तथा मुच्येत किल्बिषात् ।
परदारापचारी तु परस्यापहरन्वसु । संवत्सरं व्रती भूत्वा तथा मुच्येत किल्बिषात् । १२७५
धनन्तु यस्यापहरेत्तस्मै दद्यात्समं वसु । विविधेनाभ्युपायेन तदा मुच्येत किल्बिषात् ।
कृच्छ्राद्द्वादशरात्रेण संयतात्मा व्रते स्थितः । परिवेत्ता भवेत्पूतः परिविन्तिस्तथैव च ।
निवेश्यन्तु पुनस्तेन सदा तारयता पितॄन् । न तु स्त्रिया भवेद्दोषो न तु सा तेन लिप्यते ।
भोजनं ह्यन्तराशुद्धं चातुर्मास्ये विधीयते । स्त्रियस्तेन प्रशुध्यन्ति इति धर्म्मविदो विदुः ।
स्त्रियस्त्वाशङ्किताः पापा नोपगम्या विजानता । रजसा ता विशुध्यन्ते भस्मना भाजनं तथा । १२८०
पादजोच्छिष्टकांस्यं यत् गवाघ्रातमथाऽपि वा । गण्डूषोच्छिष्टमपि वा विशुध्येद्दशभिस्तु तत् ।
चतुष्पात्सकलो धर्म्मो ब्राह्मणस्य विधीयते । पादावकृष्टो राजन्ये तथा धर्म्मो विधीयते ।
तथा वैश्ये च शूद्रे च पादः पादो विधीयते । विद्यादेवंविधेनैषां गुरुलाघवनिश्चयं ।
तिर्य्यग्योनिवधङ्कृत्वा द्रुमांश्छित्त्वेतरान् बहून् । त्रिरात्रं वायुभक्षः स्यात् कर्म्म च प्रथयन्नरः ।
अगम्यागमने राजन् प्रायश्चित्तं विधीयते । आर्द्रवस्त्रेण षण्मासान् विहार्य्यं भस्मशायिना । १२८५
एष एव तु सर्व्वेषामकार्य्याणां विधिर्भवेत् । ब्रह्मणोक्तेन विधिना दृष्टान्तागमहेतुभिः ।
सावित्रीमप्यधीयीत शुचौ देशे मिताशनः । अहिंस्रो मन्दकोऽजल्पो मुच्यते सर्व्वकिल्बिषैः ।